

Karl Aa
GeoScale AS
Postboks 9263 Grønland
0134 OSLO

VITNEERKLÆRING VEDR. SKATTEFUNNFADESEN

GeoScale tok i september 2002 kontakt med Sintef for å diskutere samarbeide om forbedring av en del av selskapets produksjonsprosess. GeoScale var IKKE på noe tidspunkt inne på tanken om å søke offentlig støtte til noe som helst, og dette var i utgangspunktet bare en sondering omkring tekniske muligheter. Selskapet hadde på dette tidspunktet begrensede midler til disposisjon for omfattende kjøp av eksterne programmeringstjenester.

Det som forandret denne situasjonen var at Sintef tipset GeoScale om Skattefunn i en e-post av 12.09.2002 og oppfordret oss til å søke slik at et utviklingsprosjekt kunne igangsettes der det meste av de innkommende likvide midler skulle brukes til å betale for Sintefs programmering til daværende sats 1040,- pr. time. Forutsetningen fra GeoScales side for i det hele tatt å kunne vurdere dette var:

- 1) At GeoScales omfattende ubetalte egeninnsats allerede utført i 2002, og forventet utført resten av 2002, samt i 2003 kunne telle med i beregningsgrunnlaget, slik Sintefs forståelse av ordningen tilsa, og
- 2) at faglig godkjenning fra NFR av prosjektets innhold var garantert, slik at Skattefunn dermed per definisjon også var sikret, siden ordningen automatisk ga rett til støtte ved faglig godkjenning, og
- 3) at GeoScale med dette kunne mellomfinansiere perioden mellom betaling av Sintef primo 2003 og utbetaling av Skattefunn i to bolker hhv ifm Skatteoppgjøret for 2002 og 2003.

Når det gjaldt forutsetning 2 og 3 var dette aldri noe problem sett fra GeoScales side, i det Sintefs faglige nivå er så høyt som det er.

Når det gjaldt forutsetning 1, som rettsaken i Oslo Tingrett 20.mai omhandler, og som undertegnende i samarbeide med Henry Østhassel har omtalt ifm Skattefunnfadesen.no, oppfordret Sintefs Tor Dokken meg som daglig leder og prosjektleder for GeoScales skattefunnprosjekt (i ettertid kalt LaserVille) til å ta en kontrolltelefon til Skattefunnsekretariatet innen jeg sendte søknaden. Pga stort arbeidspress med et prosjekt for Oslo Kommune mot slutten av året, tok jeg denne telefonen først 27.12.2002 og fikk da snakke med Eva Elisabeth Haugen. Jeg spurte slik: «Er det slik å forstå at timeregnskapet for egeninnsats skal vedlegges ved siden av (og altså utenom) selskapets finansregnskap og attesteres på et eget skjema av revisor?»

Svaret var «Ja». Jeg oppfattet da at jeg hadde fått svar på det jeg lurte på, nemlig om hvordan det forholdet mellom disse timene og selskapets bokførte kostnader skulle være: altså ikke noe forhold i det hele tatt. Dersom jeg hadde vært enda mer på vakt, ville jeg kanskje stilt enda flere spørsmål, og dersom Haugen hadde vært klar over behovet for å presisere dette forholdet, hadde hun garantert gjort dette. Men det kom ikke opp noe i samtalen som vekket min mistanke om at noe var galt.

Her er ett forhold viktig å legge merke til: GeoScale forholdt seg til Sintef som første kilde til informasjon om Skattefunn. Sintef er en privat stiftelse, men med så tette bånd til offentlige forsknings- og undervisningsinstitusjoner, både faglig og finansielt (spesielt i Trondheim) at mange faktisk tror at Sintef er en del av staten. Det trodde faktisk også GeoScale innen vi tok kontakt. En

slik posisjon og rykte gjør det uansett naturlig for et lite grunderselskap å feste stor grad av tillit til de råd og oppfatninger om offentlige støtteordninger som måtte komme fra slikt hold, som i dette tilfellet altså Skattefunn. Ikke nok med det: Sintef hadde fulgt prosessen rundt innføringen av Skattefunn nøyte hele veien fordi de var involvert i forløperen FUNN, og en rekke prosjekter med FUNN-støtte hadde havnet i problemer da Skattefunns innføring ikke skjedde «sømløst» ved nyttår 2001/2002 slik at tilbaketrukket FUNN for 2002 enkelt kunne erstattes med Skattefunn. Dette var forutsetningen for Stortingets vedtak om innføring av Skattefunn høsten 2001. I stedet ble Skattefunn som kjent hengende fast i påvente av godkjenning fra ESA helt til oktober 2002. Med denne historien in mente, falt det ikke GeoScale inn at Sintef ikke hadde forstått Skattefunns virkemåte rett.

At Sintefs oppfatning var som den var, skyldtes, skulle det vise seg, at det var NFR som ikke hadde forstått det rett. Først 20.12.2002 greide Bjørn Berre i FIN å få svart på en rekke kontrollspørsmål fra Frank Norderhaug i NFR sendt allerede i november. Dette var selvfølgelig alt for sent til at korrigering av evt feil informasjon kunne nå fram til publikum i tide. Det eneste som stod igjen på det tidspunktet av 2002 var julefeiring. At ikke en gang Skattefunns egne medarbeidere hadde fått med seg FINs korrigering er kanskje mer overraskende, men understreker poenget.

Dermed trykket Karl Aa i GeoScale AS på «send» rundt midt på dagen den 27.12.2002 og ante fred og ingen fare. Offisiell faglig godkjenning tikket inn i postkassa i løpet av de neste ukene, og vi så fram til å dra nytte av et hyggelig og faglig interessant samarbeide med Sintef som allerede var i full utvikling.

Så kom februar 2003, og tid for å begynne med årsoppgjør og selvangivelse for 2002. Jeg tok en telefon til NFR for å stille noen praktiske spørsmål, og fikk snakke med Frank Norderhaug. Da kom det for en dag: «Det har aldri vært meningen at Skattefunn skal kunne brukes for ubetalt egeninnsats». Og der satt vi. Ca 1 million kroner kunne glatt strykes fra våre budsjetter, vi måtte avslutte programvareutviklingen hos Sintef, satt med gjeld vi ikke kunne betjene til Sintef som hadde lokket oss inn i dette her, og var i realiteten teknisk konkurs, midt oppe produksjonen av Oslos nye offisielle bymodell for Plan- og bygningsetatens nye lokaler – et prestisjeprojekt og en teknologisk nyvinning med potensiale for å bety en flying start for GeoScale som grunderselskap. I stedet kom Staten og rotet det til for oss, og ikke nok med det: staten benektet ethvert ansvar for feilen, stakk av fra det hele og har i stedet latt oss sakte dø i kampen mot kreditorer mens den teknologiske utviklingen i vår nisje for lengst har gjort vår rolle i markedet uaktuell.



Karl Aa

(Opprinnelig skrevet og sendt Henry Østhassel primo april ifm med rettsak i Oslo Tingrett i mai 2008, men altså udatert. Karl Aa 14.05.2009)